

305

UCHWAŁA Nr 267 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 listopada 1973 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 61 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski

Nr 15, poz. 85) w § 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „z wyjątkiem hoteli komunalnych”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

306

UCHWAŁA Nr 279 RADY MINISTRÓW

z dnia 13 grudnia 1973 r.

w sprawie rozwoju kooperacji w rolnictwie.

W celu przyspieszenia rozwoju produkcji rolnej oraz rozszerzenia współpracy pomiędzy jednostkami organizacyjnymi uspołecznionej gospodarki rolnej a rolnikami i zespołami rolników indywidualnych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowe gospodarstwa rolne, zwane dalej „państwowymi gospodarstwami rolnymi”, przystąpią do rozwijania współdziałania, zwanego dalej „kooperacją”, w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, przemysłu rolnego, usług maszynowych, warsztatowych, transportowych i remontowo-budowlanych, postępu technicznego, szkolenia oraz świadczeń socjalnych, między tymi jednostkami, a także między nimi a rolnikami i zespołami rolników indywidualnych.

2. Uczestnikami kooperacji mogą być również państwowe przedsiębiorstwa przemysłu rolnego i spożywczego, rolnicze spółdzielnie produkcyjne, inne organizacje spółdzielcze oraz kółka rolnicze.

§ 2. 1. Państwowe gospodarstwa rolne w ramach kooperacji:

- 1) współdziałają w produkcji żywca oraz niektórych surowców rolnych i ogrodniczych dla własnych zakładów przemysłu rolnego,
- 2) wykorzystują moce produkcyjne zakładów przemysłu rolnego oraz maszyn i urządzeń dla rozwijania usługowej działalności,
- 3) świadczą innym uspołecznionym gospodarstwom rolnym, jak i zespołom rolników indywidualnych, a także rolnikom indywidualnym pomoc warsztatową i w sprzęcie mechanicznym,
- 4) rozwijają działalność w zakresie specjalizacji produkcji wśród rolników przez dostarczanie im materiału siewnego i zwierząt, pasz treściwych oraz innych środków produkcji — w ramach zawartych umów kooperacyjnych,

- 5) współdziałają w wykonawstwie inwestycji produkcyjnych i socjalnych,
- 6) udostępniają obiekty i urządzenia socjalne.

2. Ocena jakościowa zwierząt, produktów roślinnych i zwierzęcych oraz usług powinna być dokonywana przez przeszkolonych w tym zakresie pracowników państwowych gospodarstw rolnych, według zasad obowiązujących jednostki gospodarki uspołecznionej, prowadzące skup i kontraktację lub świadczące usługi.

§ 3. 1. Kooperacja może obejmować działalność produkcyjną, inwestycyjną, usługową, kontraktację i skup oraz dotyczyć wykonania jednorazowych, stałych lub okresowych dostaw, robót, usług i świadczeń.

2. Kooperację prowadzi się na podstawie umów wieloletnich, a w przypadkach uzasadnionych — jednorocznych.

3. W umowie, o której mowa w ust. 2, należy w szczególności określić:

- 1) przedmiot umowy,
- 2) terminy wykonania,
- 3) cenę i sposób zapłaty,
- 4) warunki dostawy,
- 5) kary umowne za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy,
- 6) tryb, w jakim mogą być dokonane zmiany umowy.

§ 4. Rolnicze spółdzielnie produkcyjne, ośrodki rolne kółek rolniczych, zespoły rolników indywidualnych oraz rolnicy indywidualni, uczestniczący w kooperacji, mogą uzyskać kredyt na niezbędne dla tej działalności inwestycje na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 5. 1. Państwowe gospodarstwa rolne mogą stosować w ramach kooperacji ceny i dopłaty do cen stosowane przez jednostki gospodarki uspołecznionej prowadzące skup i kontraktację oraz jednostki świadczące usługi produkcyjne dla rolnictwa, a w szczególności:

- 1) ceny skupu dla produktów kontraktowanych, dodatek hodowlany przy zwierzętach oraz dodatek za terminową dostawę, jeżeli produkty podlegają kontraktacji lub stosuje się do nich ceny obowiązujące w kontraktacji,
- 2) ceny skupu rynkowego dla produktów nie kontraktowanych lub jeżeli nie stosuje się do nich cen dla dostaw kontraktowanych,
- 3) ceny ustalone dla przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa i dla kółek rolniczych — za usługi warsztatowe, uprawowe, pielęgnacyjne, przy zbiorze, za wypożyczanie sprzętu, narzędzi i maszyn,
- 4) hurtowe ceny sprzedaży dla nasion dostarczanych rolnikom w ramach umowy kontraktacyjnej.

2. Państwowe gospodarstwa rolne mogą nabywać nasiona określone w ust. 1 pkt 4 w przedsiębiorstwach nasiennych po cenach hurtowych.

3. W razie braku cen określonych w ust. 1 i 2 należy stosować ceny umowne.

§ 6. Państwowe gospodarstwa rolne mogą stosować w rozliczeniach z kooperantami za usługi warsztatowe, uprawowe, pielęgnacyjne, przy zbiorze oraz za wypożyczanie sprzętu, narzędzi i maszyn — opłaty niższe, gwarantujące jednak opłacalność świadczonych usług.

§ 7. 1. W zakresie objętym kooperacją państwowe gospodarstwa rolne korzystają z dotacji.

2. Minister Rolnictwa, w porozumieniu z Ministrem Finansów, ustali tryb i zasady korzystania z dotacji, o których mowa w ust. 1.

§ 8. 1. Rolniczym spółdzielniom produkcyjnym, innym organizacjom spółdzielczym oraz kółkom rolniczym uczestniczącym w działalności kooperacyjnej przysługują uprawnienia określone w uchwale dla państwowych gospodarstw rolnych.

2. Zaleca się Zarządowi Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, centralnym zarządom innych organizacji spółdzielczych oraz Centralnemu Związkowi Kółek Rolniczych wprowadzenie zasad określonych uchwałą i stosowanie ich przez podległe im jednostki organizacyjne.

§ 9. Terenowe organy administracji państwowej, w ramach posiadanych uprawnień koordynacyjnych, udzielą pomocy państwowym gospodarstwom rolnym oraz jednostkom organizacyjnym określonym w § 8 w organizowaniu i realizacji kooperacji.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

307

UCHWAŁA Nr 285 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1973 r.

w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w jednostkach i zakładach budżetowych oraz w organizacjach społecznych dotowanych z budżetu.

Na podstawie art. 46 i art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki budżetowe, zakłady budżetowe oraz organizacje społeczne dotowane z budżetu prowadzą gospodarkę funduszem płac w granicach kwot ustalonych w zatwierdzonym planie finansowym. Dotyczy to również jednostek budżetowych w zakresie ich działalności finansowanej ze środków specjalnych lub prowadzonej w formie gospodarstwa pomocniczego działającego na zasadach uproszczonych.

2. Fundusz płac ustalony w planie finansowym, o którym mowa w ust. 1, nie obejmuje wynagrodzeń z tytułu robót i usług w zakresie inwestycji i kapitalnych remontów wykonywanych przez osoby fizyczne na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia.

§ 2. 1. Zmiany funduszu płac dokonywane w drodze przeniesień kredytów (wydatków, kosztów) następują w trybie określonym w przepisach Prawa budżetowego.

2. Zmiany, o których mowa w ust. 1, nie mogą powodować zwiększenia funduszu płac jednostek administracji państwowej i organizacji społecznych.

3. Zmniejszenie funduszu płac w zakresie środków pozabudżetowych (zakłady budżetowe, środki specjalne, gospodarstwa pomocnicze) w celu zwiększenia tego funduszu w jednostkach budżetowych przy równoczesnej odpowiedniej zmianie planowanych rozliczeń z budżetem jednostek gospodarki pozabudżetowej, może powodować zwiększenie łącznej sumy kredytów przeznaczonych na fundusz płac w budżecie centralnym lub w budżetach terenowych.

4. Zmiany planowanego funduszu płac, powodujące jego zwiększenie w niektórych jednostkach bez jednoczesnego zmniejszenia funduszu w innych jednostkach, dokonywane są w granicach rezerw funduszu płac wydzielonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej. Zwiększenie funduszu płac w granicach rezerw wydzielonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym następuje na podstawie decyzji organów upoważnionych do dysponowania rezerwami funduszu płac.

5. W razie zwiększenia funduszu płac w granicach rezerw wydzielonych w narodowym planie społeczno-gospodarczym (ust. 4), źródłem pokrycia wydatków (kosztów) na fundusz płac mogą być także środki pochodzące z oszczędności w wydatkach (kosztach) rzeczowych.